

Sportorganisaties komen zwaar onder druk door lockdown

Van rijk naar arm door virus te veel

Nu de maatschappij even de pauzeknop indrukt door het coronavirus komen veel sportorganisaties in de problemen. Dringt een herprogrammering van het verdienmodel zich op?

HANS VANDEWEGHE

Voor wie last heeft met afkicken, er is nog voetbal: de Turkse Süper Lig doet verder alsof er niks aan de hand is. Zo stond het donderdag zwart op wit gekikt, maar diezelfde avond trok de Turkse voetbalbond er alsnog de stekker uit. Tot grote ergernis van Trabzonspor, dat aan de leiding gaat. Zonder Turks voetbal zit er niks anders op dan u in te werken in de ongewijfeld erg spannende Wit-Russische handbalcompetitie die vooralsnog van geen gehouden weet.

Nog een optie, iets verder af van onze sportieve comfortzone, is een illegale stream zoeken van het Japanse samuworsten, zoals het Grote

Lentetornooi in Osaka. Voor de veiligheid zijn daar geen toeschouwers bij toegelaten. Om u even bij te praten, met dank aan de Japan Times: Aoiyama staat nu twaalf dagen competitie aan de leiding nadat Hakuho op zijn doos kreeg van Shoda.

Dat het hier obese vleesmassa's (heel vaak rokers) betreft die tegen elkaar opbeuken en zo elkaar aansteken, daar moet Ignasia Devisch zich dringend over buigen. Zal dat doorwegen bij de triage op intensieve? Overigens, zelfs in de hardst getroffen Japanse regio's herneemt sliham het normale leven, wat een iets ander licht werpt op die Japanse optimisme in verband met de Olympische Spelen.

Samen met toerisme is sport, de zesde economie van de wereld, die zwaarst getroffen sector. Naar schatting 90 procent van de wereldsport ligt op zijn gat. Alle grote sportland en alle grote sportcompetities hebben een lockdown afgekondigd.

In de best betalende competitie van deze planeet - de National Basketball Association in de VS met een gemiddeld en minimumsalaris van 7,5 miljoen en 1 miljoen euro - zullen de atleten, de franchises reams in de VS) en de zaken dat makkelijk overleven. Die hebben ook al lockouts overleefd ten gevolge van sociale conflicten die soms een heel seizoen duurden.

WONDEN LIKKEN

Veel andere sportmilieus zitten met de handen in het haar. Deze lockdownwijzigingen mogen dan voor een boost van het ongedwongen bewegen zorgen - in de bossen waren nooit meer lopers en wandelaars te zien -, de recreatieve sportsector heeft zwaar te lijden onder deze crisis. Organisatoren kunnen niet meer organiseren. De

opbrengst om later een heel jaar werking te financieren is tot nul herleid.

Het besmettende effect van het droogleggen van die sportbasis is niet te onderschatten. Clubs zonder inkomsten zullen aankopen uitstellen, niet als recreatieve sporters, in de eerste plaats omdat die winkels gewoon dicht zijn. Wie niet gewend is om online te shoppen, zal geen nieuwe schoenen durven te bestellen.

Golazo, marktleider in recreatief sporten in West-Europa, likt nu zijn wonden. Gisteren kwamen ze nog met een initiatief. Keepmooving stelt recreanten in staat om een bepaald event zelf te fietsen, wandelen of lopen. Wie daarin slaagt en dat via een app laat registreren, kan een zorgverlener steunen. Mooi en goed gevonden, maar een pleister op een houten been.

Als de recreatieve sport onder druk komt, dan ook de professionele sector. Het economisch model van de sport is aan de uitgavenrijke eenvoudige: enerzijds zijn er de verdiensten van de atleten, de acteurs; anderzijds zijn er de algemene kosten. In sommige modellen krijgen de atleten tot 70 procent van de inkomsten, in andere (meer gezonde, vaak Amerikaanse modellen) wordt dat

bepert tot iets meer dan de helft. In veel competities blijven de algemene kosten om sport te organiseren en om stadions te onderhouden gewoon doorlopen, idem voor de salarissen, hoewel het voetbal daar een uitzondering op is met zijn premiestelsel.

Een heel apart model dat deze crisis makkelijk zal overleven is de Amerikaanse universitaire sport. March Madness, de finalemaand van het Amerikaanse studentenbasketbal, is doorgaans het meest bekeken sportevenement in de VS nu de Super Bowl (Amerikaanse voetbal). Ook dat gaat niet door. De studenten krijgen in dat model evenwel geen salaris. Ze kunnen zich nu geheel aan hun studies wijden, een voordeel bij een naad.

Aan de inkomstenzijde van de professionele sporteconomie is het verhaal veel ingewikkelder. Er zijn drie grote inkomstenbronnen: tv-rechten, ticketing en sponsoring. Algemeen wordt aangenomen dat tv-rechten voor het grootste deel van de inkomsten instaan. Of die onder druk komen door het stillenged van de competities is niet de vraag, wel hoe en of dat is voorzien in de contracten. Sawisio haken adverteerders af en zullen

En seingever ziet het peloton passeren tijdens Nokere Koerse 2019. Het is een van de vele events die in de miserie zitten door de annulatie.

© MAXIME MINGEN

League zal een deukje krijgen, maar de grote clubs zullen het minder voelen dan de kleine. De redding van Lokeren en KV Oostende? Jammer maar helaas: hopeloos in deze context.

Flanders Classics zal deze storm ook doorstaan; de Ronde van Vlaanderen en aanverwanten vinden wel hun weg terug naar de sportconsument. Maar wat met Nokere Koerse? Die wedstrijd heeft van ticketing, catering en sponsoring en rekende zich al rijk na de afgelasting van veel buitenlandse wedstrijdjen. Van rijk naar arm, door een virus te veel.

JAPAN LEEFT OP HOOP

De zwaarst getroffen sport in onze contreien wordt ongetwijfeld het zo al draaiende wielrennen. Organisaties die maanden op honderd middenstanders-sponsors die elk 100 euro geven kunnen het straks wel schudden. Voetbal in lagere reeksen zal zich moeten aanpassen, maar heeft nog een buffer: de betalingen boven en onder tafel aan spelers zullen door deze crisis opdrogen.

Twee grote sportevenen die ons nauw aan het hart liggen blijven volhouden dat ze zullen doorstaan. Dichter bij ons is dat de Tour de France en omdat de hele wielerveder denkt dat een jaar zonder Tour een verloren jaar is, komt daar geen kritiek op. Nochtans is de situatie in Frankrijk eind maart op drie maanden voor de Tour-start vele malen slechter dan die in Japan, dat hoop op vier maanden de Olympische Spelen alsnog te organiseren.

In Frankrijk hinkt men nu op twee gedachten: geen Tour is ondenkbaar, maar nog beter geen Tour dan een met Franse renners die er al halve zolen tussen rijken. De Mouvement Pour un Cyclisme Crédible, een vanuit Franse ploegen gestuurde organisatie, heeft zijn leden-renners opgeroepen om solidair te zijn met de renners uit Frankrijk en Spanje en niet buiten te trainen. "Het is er niet veilig", aldus de voorzitter van de MPOC. Onzin natuurlijk en woensdag reed Oliver Naesen van AG2R La Mondiale, lid van de MPOC, vroes de Oost-Vlaamse grens af: 350 kilometer met 30 gemiddeld.

Drie weken fietsen door Frankrijk kost een paar honderd miljoen. Twee weken met drie weekenden Olympische Spelen kost 11 miljard en dat de Japanners weinig voelen om nu al te roepen dat de Spelen kunnen worden afgelast of verplaatst is begrijpelijk. De toestand in Azië vertierd zienderogen en ook hier zal wellicht het eigenbelang spreken. Tant pius dat de westerlingen het wat lastig hebben met trainen in de aanloop naar de Spelen, de Aziaten kunnen er maar wel bij wonen. Net als de Japanse economie: als de Spelen niet doorgaan, zou dat hun bruto nationaal product minstens 1 procent kosten.

Bij de Oost-Vlaamse Oost-Vlaamse negatieve noot: de Japanners mogen dan denken dat zij de Spelen organiseren, het Internationaal Olympisch Comité (IOC) beslist. Die weten al geen ander wie wilt en beschikt. Dat zijn NBC en bij uitbreiding de Verenigde Staten. NBC is niet de tv-rechten en de sponsoring van General Electric verantwoordelijk voor een kwart van de olympische inkomsten. Stel dat het coronavirus alomg zwaar doorkopt in de Verenigde Staten, de bevoegde toezicht zoner nog in quarantine zit, met als gevolg een verbodsvan de alle Amerikanen (en NBC, wat denkt u, zal het IOC dan beslissen?

Oliver Naesen reed vrolijk de Oost-Vlaamse grens af: 350 kilometer met 30 gemiddeld

tv-sponsors budgetten bevriezen en/of terug schroeven.

Het is een illusie om te denken dat dit op korte termijn weer helemaal zal opveren. De belasting-betaler zal nog wel via zijn belastingen de openbare zenders financieren, maar wat met de abonnees van Telenet of Proximus? Als die worden vergoed, met verlegde abonnementen, hoe vertaalt zich dat dan in de televisierechten? Eeven heeft voor volgend seizoen de mediarechten op het Belgisch voetbal gekocht. Dat bedrijf zit niet bepaald op een oorlogskas, zo bleek uit de financiële analyse.

Als straks blijkt dat het voetbal niet op dezelfde basis kan hermenen, wordt dat een enorm probleem, niet alleen voor de rechtenhouders die ook sponsoring zullen moeten missen. Zullen de toeschouwers blijven komen aan de stadions? Beter vraag: zullen de toeschouwers straks nog zo massaal mogen en durven komen? Ticketing-inkomsten vertegenwoordigen in het voetbal vaak maar 20 procent van de geldstromen, maar denk wat andere sportevenen van de bezokers. Het is dat verband ook aan de zogeheten hospitality, de luuxickets waarmee catering in